

Olv.: Jer 20,7-9 – Róm 12,1-2 – Mt 16,21-27

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves testvérek! Elkezdődik a tanítás, már a tegnapi nap folyamán, meg gondolom ma is, meg talán még holnap, holnapután is lesznek iskolák, ahol évadnyitót tartanak. Ezt a szentmisét ajánljuk fel az iskolásokért, a kisiskolásoktól kezdve az egyetemet végzőkért és természetesen a tanárokért. Mert sokkal többről van szó, mint amit az átlagember gondol. Az Isten nélküli ember legfeljebb a gyerekének a jövőjére gondol, az istenes emberek pedig az ember közösségi küldetésére is, és nem mindegy, hogy a fiataljaink milyen körülmények között sajátítják el az ismereteket, milyen tanároktól veszik át jó szívvel és örömmel az ismereteket. És a tanárokért is imádkozzunk, hogy valóban küldetéstudatos nevelők, tanárok foglalkozzanak a jövő ígéréssel, a fiatalokkal. Nekem az a véleményem, hogy sokkal több jó tanár van, itt a fiúkkal a szentmise előtt erről beszélgettünk is, mint ahogy azt az emberek általában gondolják. Ezt a szentmisét valóban ajánljuk fel az iskolásokért, a tanárokért, hogy nemzetünk jövője is lebegjen szemük előtt, ne csupán egyéni életútjukra gondoljanak, hiszen minden életút azáltal méretik meg, hogy milyen értelemben szolgálják a közösséget.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Hallottuk: változzunk meg, alakuljunk át, igazítsuk a gondolatainkat az Isten gondolataihoz, a cselekedeteinket az Isten cselekedeteihez, hogy életünk legyen. Ezen a mai reggelen, kora hajnalban, amikor a papi zsoltószámát imádkoztam, megint Szent Ágostonnak egy mondata ütötte meg a szívemet, hiszen az Egyház liturgikus imádsága igazodik mindig a napi vasárnapnak az üzenetéhez. Ezt üzeni nekünk Szent Ágoston püspök, aki azt mondta az ő küldetésével kapcsolatosan annak idején: „Értetek vagyok püspök és veletek vagyok testvér”.

Ez a fölismerés különösképpen is súlyt ad Ágoston püspök szavainak, mert ez a fajta gondolkodás a keresztyén ember gondolkodása. Ma azt üzenete: az ige meghallgatása a magvetés és a magvetés értelme az, hogy a mag kicsirázzon és gyümölcsöt hozzon. És hozzátessz egy nagyon fontos üzenetet, és ez minden vasárnapra templomba érkező embereknek szól: soha ne jöjjetek üres kézzel a vasárnapi szentmisére, hanem hozzátok el minden vasárnap ide az Isten elé és a közösségetekbe a meghallgatott ige gyümölcseit!

Azt hiszem, értjük. Nem lehet üres kézzel idejönni, nem elegendő hitet vallani, hanem az Isten azt várja tőlünk, hogy éltető gyümölcsöket teremjünk, és a világ amikor megízleli ezeket a gyümölcsöket, akkor Isten után kezd vágyódni. És talán a mi közösségünkben is nagyon aktuális a harmadik évezred elején, itt Európában különösképpen is, ez az ágostoni üzenet. Tehát jegyezzük jól meg! Ágoston másokat is mondott ezzel kapcsolatosan, hogy öltöztessük fel a lelkünket, és erről az is szól, hogy milyen öltözetben jövünk el a vasárnap megünneplésére. Nem mintha a ruha tenné az embert. De most erről ne is beszéljünk, elég ha nem jövünk üres kézzel, hanem a gyümölcsöket hozzuk ide, egy hétnek a gyümölcseit.

Ezen a mai vasárnapon ez különösen azért aktuális, mert hallottuk, hogy meg kell változnunk ahhoz, hogy gyümölcsöző emberek legyünk, mert ez a mai vasárnap valóban a keresztyén

ember életstílusának a leglényegesebb elemét bontja ki a számunkra. Azt hallottuk, hogy Jézus a szenvedéséről beszél, és amikor az apostolok hallgatták ezeket a szavakat, nem értették. Hát persze, hát ki örül annak, amikor valakinek a szenvedéséről van szó? Amikor arról van szó, hogy valaki a halálra készül, mégpedig tudatosan, mert ez az Isten akarata. Akkor bizony el kell ezen nagyon komolyan gondolkodni, hiszen ennek a mai vasárnapnak az az üzenete, hogy életre kell váltanunk a halált.

Próbáljuk ezt az üzenetet közel engedni a szívünkhöz. Akkor, amikor Jézus a szenvedéséről, haláláról beszélt, akkor Péter, ugye hallottuk, tiltakozott. Mert Péter gondolatai emberi gondolatok. Hát ki az, aki vágyakozik a szenvedésre? Jézus gondolatai viszont az Isten gondolatai, aki tudatosan vállalja a szenvedést, mert a szenvedés a szeretet törvénye. Annyit beszélünk erről, hogy a szeretet törvénye azt jelenti, hogy akit szeretünk, azért minden áldozatra készek vagyunk. Ez a mai vasárnap egy magasabb szintre emeli ezt a – talán mondhatom így – elcsépelet gondolatot. Ezt életre kell váltani!

A halál életre váltásáról van szó, és döntő az ezen a mai vasárnapon, hogy Isten a maga számára jelölte ki ezt a törvényt, az áldozathozatal törvényét, a szeretet törvényét. Mert ez az egyetlen út, amikor az ember komolyan foglalkozhat az élet értelmével, akkor is, ha irtózunk a szenvedéstől. Nem keressük az élet megpróbáltatásait, jönnek azok maguktól, nem kell azokat keresni, vannak gondjaink, bajaink, megpróbáltatásaink. Ezeket kell életre váltani, és Krisztus erre adott példát! Mert az Ő gondolatai az Isten gondolatai, és az Isten maga számára írja elő a szeretet törvényét, Ő a szeretet Istene, és ha az Isten a szeretet Istene, akkor értünk minden áldozatra kész. Az életünk a fontos neki, mert ez a szeretet, fontos az életünk neki.

És a mi esetünkben a szeretet törvénye azt jelenti: mindegyikünk élete fontos a számunkra. Isten teljesíti, Jézus Krisztus teljesíti, és pontosan ezt várja tőlünk, hogy amikor az átalakulásunkról, az életszemléletünknek a megváltoztatásáról van szó, az pontosan ezt jelenti. Az, ami az embereket legjobban izgatja, a szenvedés, a megpróbáltatás, a halál. A szeretet törvénye a halálnak a megszüntetése, a szeretet törvénye legyőzi a halált, mert akit szeretünk, azzal összetartozunk, és amikor azért a másikért minden áldozatot vállalunk, akkor legyőzzük ezeket az ijesztő gondolatokat, amik a megpróbáltatásaink, a szenvedéseink. És Jézus ezt így váltja át a mi számunkra, hogy legyőzzük a halált. Az életre váltott halálról van szó. A kereszt a hitetlen ember számára szörnyű jel, a hívő ember számára meg az élet fája, hiszen a kereszten tudta Jézus Krisztus a halálát életre váltani és üzeni nekünk, hogy ha el tudjuk vállalni, el tudjuk fogadni a szenvedést, a megpróbáltatást egymásért, akkor életre váltottuk. A természetes halált nem tudjuk megakadályozni, de az életünk pontosan arról szól, hogy ne a halál fiaiként éljünk – ez a halál kultúrája, ez ma uralkodik Európában –, hanem az élet kultúráját kell megjelenítenünk.

Ebben az esetben elsősorban arra szeretnék utalni, hogy vannak tudatos áldozatvállalók az emberi világban, és bizonyos értelemben mindannyian a tudatos áldozatvállalók közé kell hogy tartozunk. Három csoportja van a tudatos áldozatvállalóknak. Az első nagy csoportot, általános emberi csoportot alkotják a szülők, az anyák meg az apák. A második csoportot alkotják a betegek szolgálatát vállalók. A harmadik csoportot alkotják, akik a szegények szolgálatát tudatosan vállalják. Ez a három csoport a krisztusi gondolkodás szerint a meghatározó.

Nagyon fontos különösen az első csoportnak a kérdése, mert a szülők tudatos áldozatvállalók. Hát miért nem születnek meg a gyerekek? Nincs erre magyarázat. Minden emberi kibúvó semmit se ér, csak igazolni próbáljuk magunkat. Az Isten férfinek meg nőnek teremtette az embert, és „hajtsátok uralmatok alá a földet, töltsétek, népesítsétek be a földet”, mert azé a föld, aki benépesíti. Tudatos áldozatvállalókra van szükség ahhoz, hogy az Isten akarata

megjelenjen az életünkben. Akik ezt nem vállalják, azoknak, nagyon óvatosan mondom, kevés közülük van az Istenhez. Ezt nem lehet semmivel pótolni.

Ez az első csoport, és itt most sokat lehetne arról is beszélni, hogy mi minden magyarázza ezt. Hiszen a paradicsomi történetet ha nézzük, Ádám és Éva egységét tervezte el az Isten, és ők mindaddig a paradicsomi boldogságban éltek, amíg nem külön egymástól jelenítették meg a gondolataikat, mert ez a titoknak a lényege. A tudatos áldozatvállalók csak azok lehetnek, akik egy húron pendülnek az élet szolgálatában. Ezt nem lehet semmivel felváltani.

A paradicsomi boldogtalanság, ami a mai napig rátelepszik az életünkre, az onnan származik, hogy Éva anyánk gondolatával, egyéni gondolatával levált Ádámról. Ő maga döntött, amikor a kísértővel egyezkedett. Aztán arra gondolt Éva, majd meggyőzőm Ádámot – sikerült is neki. Csakhogy minden rossz döntésnek vannak következményei is, és erre már kevés szer gondolunk. És mi a következménye? „Fájdalmak közepette szüld a gyerekeidet”, Ádám meg: „Arcod verejtékével keresed meg a kenyeredet”.

Egy kérdést el szoktunk hallgatni ebben a következményben. Mégpedig azt – és ezt most kimondom, talán soha nem mondtam így ki az életben igehirdetés közben –, hogy az Éva büntetése: „áthítozol a férjed után”, ez Évának a büntetése elsősorban. És a férj mindig visszaél az asszonynak eme áhításával, és bizony a két ember kapcsolata csak akkor tud megújulni, ha a férfiember meg tud bocsátani Évának és feloldja Évának ezt az iszonyú lelki terhét. Végeredményben a neveléstudománnyal kapcsolatosan is még sok mindent lehetne erről mondani, ami pontosan ennek a kérdésnek a kibontását jelenti. Aztán a megoldás sosem jön el emberi oldalról, mert isteni kérdésről van szó, amikor az életről beszélünk.

Tudatos áldozatvállalók azok az emberek, akik vállalják az élet szolgálatát azáltal, hogy benépesítik a földet. Mekkora gondja van Európának ma ebből, és bármilyen törvényeink vannak a családdal kapcsolatosan nekünk, magyaroknak, nagyon előremutató és nagyon bizalomkeltő törvényeink, de azért ma már látjuk, hogy nem hozza meg olyan mértékben a eredményt, a gyümölcsöt, mint ahogy ezt várjuk. De akkor is ez az egyetlen út, ez az emberi ajánlat. De az isteni ajánlat a fontos, mert a halált kell életre váltani, és a szülőknek ez a legnagyobb lehetősége. Hát ezért talál egymásra férfi és a nő, hogy jövője legyen az embernek, jövője legyen az emberiségnek, a világnak.

És a másik csoport, ezt már inkább csak megjegyzem, mert az első az, ami mindegyikünket érint, a betegápolók, a beteg emberek szolgálata. Ezt nem lehet pénzért végezni. Egyfolytában erről hallunk, mindenkinek vannak ezzel kapcsolatosan gondolatai, sokkal több, mint az elsővel, nagyon érdekes. Az első kérdésben inkább a védekezés van, meg az elrejtése a problémának, az emberi praktika.

És a harmadik csoport a szegényeknek a tudatos szolgálata, legyenek hajléktalanok, hátrányos helyzetű emberek, népcsoportok, bármit mondhat az ember. Vannak, akik tudatosan vállalják ezeknek a szolgálatát, és ők azok, akik életre válthatják a halált.

Ezen a mai vasárnapon erre az életmegújításra, erre a világmegújításra hív bennünket az áldozatosság parancsa, a szeretetnek a törvénye, az életre váltott halál. Jézus Krisztus halála úgy érett meg a mindennapi szeretetének az ágai között, mint a gyümölcs a fán. Jézus Krisztus szeretete, értünk adott halála, azt az igazságot tanúsítja nekünk, hogy csak az tud meghalni a másikért, aki élni tud érte. Egymással való kapcsolatunkat egyedül az határozza meg, hogy mennyi áldozattal vagyunk képesek egymásért élni. Ne dicsőítsük másoknak az áldozatát, másoknak az odaadó szolgálatát, mindegyikünk maga gondoljon arra, hogy igazából csak

akkor tartozhatunk össze egymással, ha valóban áldozatos szellemben, egymásért tudunk élni. Ha ez sikerül, akkor megéri az ember személyisége az élet szolgálatára.

Mert a természet selejtez, a selejteset egyáltalán kiiktatja. Éppen talán tegnap hallgattam autózás közben a rádiót, és pontosan erről szólt, hogy valami olyan gyakorlat van ma a világban, mint annak idején a hitleri akció közben, ahol eldöntötték, hogy vannak népcsoportok, vannak emberek, akiket selejtezni kell, ki kell iktatni az élők sorából. Ma ez gyakorlat, csak mintha nem lennénk érzékenyek és fogékonyak erre. A természet selejtez, a szellem meg áldozatot hoz.

Testvérek! Egyetlen útja emberré válásunknak a halál életre váltása! Az egymásért hozott áldozatok az élet ígérete.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Az Isten áldásával küldjünk vigasztalást István feleségének, Szilviának. Addig, amíg István szinte életveszélyben volt, ő mindig itt volt. Most úgy néz ki, hogy István talpra állt, most meg ő esett ágynak. Hát küldjünk neki imádságban vigasztalást, meg a szeretetünket is.

Meg a Miklóskának, mert sajnos nem tud itt lenni. Egyébként a legbiztosabb stáb azok, akik itt vannak velem, az oltár körül, azt azért ne felejtjük el. Itt azért nagyon-nagy a hullámlás a padokban, de itt az oltár körül az állandóság. Kérjük, hogy ebben a szellemben jöjjünk a következő alkalommal, nemcsak kezünkben a gyümölcsökkel, hanem a barátainkkal is együtt.

+ *Á L D Á S* +